

man af Hensyn til den danske Husmandsstand skal være varsom med at gaa for langt ad Grundskyldens Vej: thi jeg tror, at det kan let blive at hjælpe dem af Asken i Ilden.

Jeg maa derfor fastholde som noget, der vil vise sig til sin Tid at være en Kendsgerning, at hvis man gaar den Vej, jeg har anvist, med et større Bygningsfradrag og ens Promille, vil man være i Stand til at yde baade mindre Landbrugere, mindre Haandværksbygninger og mindre Beboelsesbygninger den Indrømmelse, som man egentlig altid har taget Sigte paa, naar man har drøftet en Reform af den nuværende Skatte-lovgivning.

Maa jeg blot i Anledning af de forskellige Udtalelser, der ofte har været fremme om, at man gennem Grundskylden skulde yde Ungdommen en Haandsrækning, henviser til de Bemærkninger, jeg derom gjorde i Fjor, og blot tilføje, at det kan aldrig blive til Gavn for den danske Ungdom, at man lægger mere Skat paa den Jord, den skal arbejde med. Det kan aldrig i Evighed blive en Fordel at faa en større Beskatning, fordi det vil betyde større aarlige Udgifter. Det vil derimod afgjort blive til Skade for Ungdommen. Jeg maa sige, at det gør mig næsten ondt at se Formanden paa de jydskes Husmænds Sendemandsmøde igen tale om, at det er den høje Jordpris, der gør det vanskeligt for den danske Ungdom at komme i Gang. Det er en fuldkommen Fejltagelse. Det er og bliver ikke den dyre Jord, der volder Vanskelighederne. Det er Opførelsen af de dyre Bygninger og Anskaffelsen af det dyre Inventar, der tynger paa de nye Brug. At ville gøre Jorden billig gennem forøget Beskatning er kun at forøge Udgifterne for dem, der skal dyrke den danske Jord.

Maa jeg saa gøre nogle Bemærkninger om den Forhøjelse, Over-Skyldraadet har foretaget af Ejendomsskyldvurderingerne og Jordskyldvurderingerne omkring i Landet dette Efteraar. Denne Forhøjelse er kritiseret fra mange Sider, og jeg hører ogsaa til dem, der i høj Grad maa beklage den, men jeg forstaar godt, hvad Aarsagerne er til, at man er gaaet til den. Jeg forstaar godt, at det har været Over-Skyldraadets Hensigt at søge at udligne eventuelle Uligheder og Uretfærdigheder,

der findes Landet over. Men som Forholdene har udviklet sig, med den stærkt stigende Krone og Vanskelighederne for Landbruget, tror jeg dog, det havde været heldigere, om man havde draget Lære af de Uligheder, der er, søgt at undgaa dem ved den kommende Vurdering og saa undladt at foretage en Forhøjelse, som ikke bringer saa mange Penge ind, men er egnet til at skabe en Uro og Misfornøjelse i Landet, som jeg ikke tror nogen har særlig Fornøjelse af.

Hensigten med Ændringerne i Ejendomsskyldloven af 1922 var jo i nogen Maade ved Indførelsen af Amtsskyldraadene at aflaste Over-Skyldraadet for det efter min Mening uoverkommelige Arbejde, der bestaar i at rejse rundt i Landet, fra Kommune til Kommune og fra Ejendom til Ejendom, for at konstatere, om der er vurderet rigtigt. Hensigten med Indførelsen af Amtsskyldraadene var, at man gennem Prøvevurderinger skulde se at faa fastlagt et Grundlag, hvorpaa Amtsskyldraadene og de lokale Skyldraad kunde foretage en ligelig og retfærdig Vurdering, og er det ikke lykkedes ved Vurderingerne i 1923 at skabe et Grundlag, som Amtsskyldraadene kunde bygge videre paa, vil jeg indtrængende henstille til Over-Skyldraadet, at det nu forud for den kommende Vurdering sørger for ved et rigeligt Antal af Prøvevurderinger at faa fastsat det, man anser for den rigtige Vurdering, saaledes at vi undgaar, hvad vi har set i Aar, at flere Aar efter, at Vurderingen er foretaget, kommer Over-Skyldraadet og foretager en betydelig Forhøjelse af den paagældende Ejendoms Ejendomsskylds- og Jordskyldsansættelse paa Grundlag af statistiske Oplysninger.

Jeg vil endvidere gerne sige om det statistiske Grundlag, som man bygger disse Ændringer paa, at Statistik kan jo være meget godt, men jeg tror nok, det var bedre, om man ved Vurderingen holdt sig til, hvad man kan vente, at en fornuftig Mand vil give for Ejendommen. Et Sted i Ejendomsskyldloven staar der, at en Ejendoms Værdi skal fastsættes til, hvad Ejendommen er værd i Handel og Vandel, det vil sige, hvad en fornuftig Mand vil give for den. Hvis man vil holde sig til, hvad der kommer frem ved fornuftige Handler, i Stedet for i høj Grad at bygge sine Ændringer paa det statistiske Materiale, man har, vil man